

Una Diada agitada plena de contrastos

Opinió | 11-09-2026 | 10:35

Manifestació Diada

Ahir dijous a la tarda, Sílvia Orriols va arribar al Fossar de les Moreres envoltada per uns 600 simpatitzants d'Aliança Catalana. A l'altre costat, prop de 2.400 manifestants de l'esquerra independentista i col·lectius antifeixistes intentaven impedir-li el pas. Els Mossos havien desplegat més d'una vintena de furgons antidisturbis per evitar que els dos grups acabessin trobant-se. Hi va haver càrregues i detinguts.

El Fossar, un dels llocs amb més càrrega simbòlica de l'independentisme, va tornar ahir a ser escenari d'una disputa que diu molt del moment polític. Durant anys, allà s'hi va escenificar una idea bastant nítida de comunitat. Ahir, en canvi, era tot el contrari.

La fractura arriba a la Diada d'aquest divendres després d'anys de desgast. Junts ha perdut la centralitat que va arribar a tenir durant el procés; ERC intenta reconstruir-se; la CUP conserva una influència reduïda als mínims i Aliança Catalana ocupa un espai que fa poc semblava impensable.

Per acabar de posar-hi la cirereta del pastís, hi ha la possible aparició de Carles Puigdemont a l'octubre. Un hipotètic retorn a escena que afegirà encara més electricitat a una jornada en què les mirades també estaran posades en el futur de Junts i en la capacitat de l'independentisme per tornar a mobilitzar-se sota una mateixa bandera.

Per la seva banda, en el seu discurs institucional, pronunciat aquest dijous, Salvador Illa va advertir: «No podem permetre que ningú ni res posi en perill la convivència a Catalunya. A casa nostra, l'odi no hi té cabuda», en una referència directa al que estava passant al carrer.

Aquesta Diada coincideix amb el cinquantè aniversari d'una altra jornada històrica. El 1976, Sant Boi va reunir desenes de milers de persones en la primera gran Diada autoritzada després de la mort de Franco. Allà van conviure comunistes, socialistes, nacionalistes, sindicalistes i demòcrates

de diferents tendències sota tres consignes: «Llibertat, amnistia i estatut d'autonomia». L'adversari era un i era fora. La imatge és tan diferent de l'actual que costa imaginar que totes dues jornades pertanyin a la mateixa Catalunya.

Avui els carrers tornaran a omplir-se de banderes. Les diferents agrupacions independentistes es batran en el seu particular pols.

No deixa de ser significatiu el contrast. Mentre al Fossar es discutia qui tenia dret a ocupar el lloc, milers de persones preparaven les maletes. La Diada cau en divendres i el pont convida a fer exactament el contrari del que espera la política: marxar. Prop de 550.000 vehicles tenien previst abandonar l'àrea metropolitana de Barcelona durant aquests dies. Molts catalans viuran l'11 de setembre en una platja, en un poble, en una segona residència o simplement dormint fins tard.

Autor: [Matías Crowder](#)